

ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାଲବଲ
ଉପହାର

ପୁଅ
ପୁଅରଥାନ

ଲେଖକ: Edward Hughes

ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ: Janie Forest

ଉପଯୋଜକ: Lyn Doerksen

ଅନୁବାଦକ: Prasanta Bhuyan

ପ୍ରୟୋଯୋକ: Bible for Children
www.M1914.org

©2013 Bible for Children, Inc.

ଅନୁମତି ପତ୍ର: ଏଠାରେ ଥିବା ସବୁ କାହାଣୀର ଅବିକଳ ନକଲ
ଅବା ପ୍ରିଣ୍ଟ କରିବାକୁ ଆପଣଙ୍କର ଅଧୀକାର ଅଛି, ଯେଉଁ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣ ଏହାକୁ ବିକ୍ରୀ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଉତ୍ତ୍ର ମହିଳା
କୋଳାହଳ ଶବ୍ଦ
ହେଉଥିବା ପର୍ବତ
ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିଲେ,
ତାହାର ବ୍ୟାକୁଳ
ଚିତ୍ତ ଏକ
ଉତ୍ତରୀର ଦୃଶ୍ୟ
ଦେଖୁଥିଲା ।

ମାତା ମରିଚ୍ଛମ
ସେ ଯାଶୁଶ୍ରୀଙ୍କୁ
କୃଷ୍ଣରେ ହତ
କରାଯାଇଥିବା
ସ୍ଥାନ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଠିଆ
ହୋଇଥିଲେ ।

ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ
କିପ୍ରକାରେ ହେଲା?

ଏହିପରି କଷ୍ଟ ଓ

ଦୁଃଖରେ

ଯାଶୁଣୀଙ୍କୁ

ଏଭଳି

ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର

ଜୀବନକୁ କିପ୍ରକାର

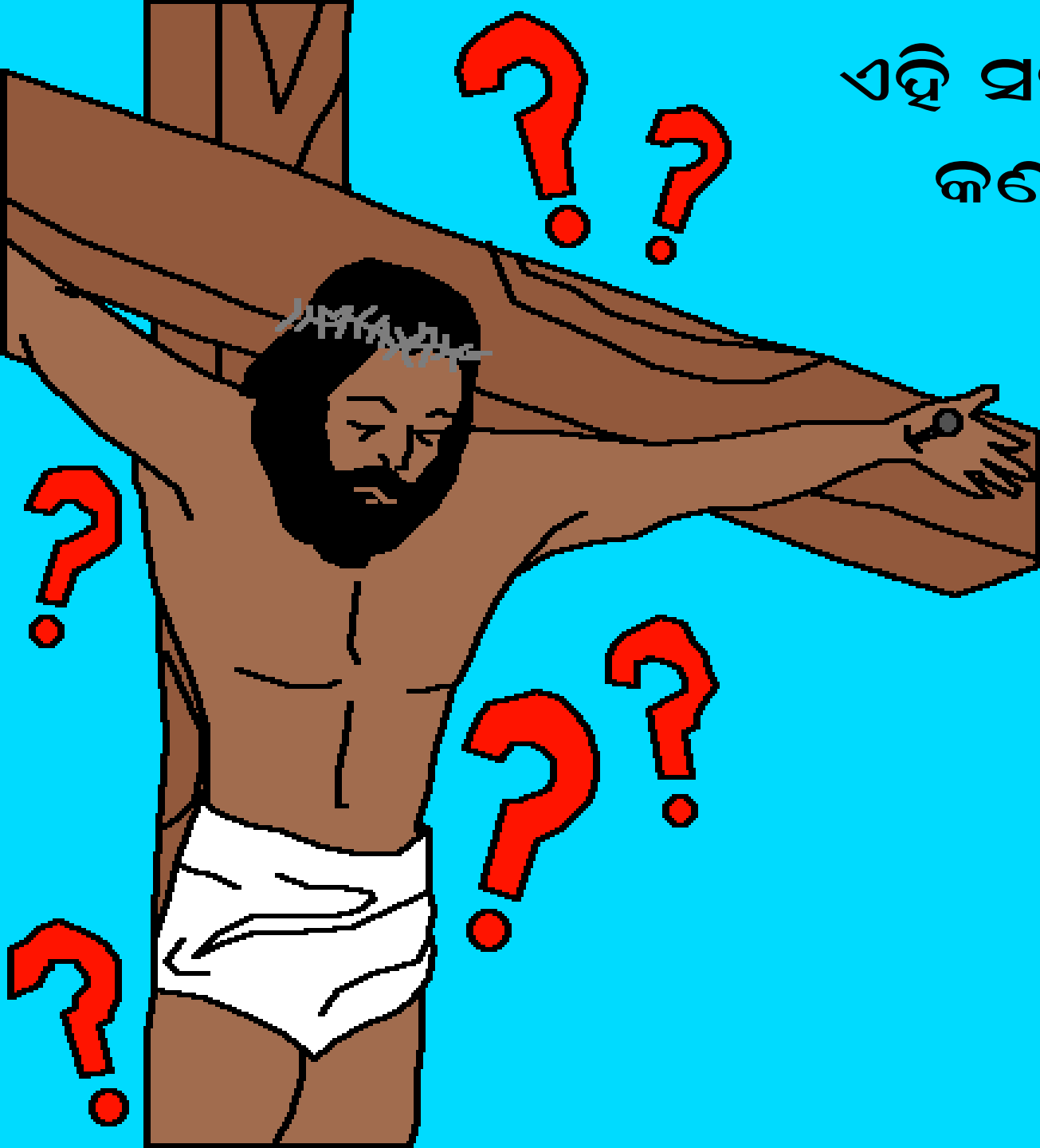
ଭାବରେ ସମାପ୍ତ କଲେ?

ଇଶ୍ଵର ମଧ୍ୟ କିପରି
ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ କୃଷ୍ଣରେ
ହତ ହେବାକୁ ଅନୁମତି
ଦେଲେ?
ସେ ଯେ
ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ
ସେଧିଯୋଗୁଁ
କି ସେ ଭୁଲ୍ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିଥିଲେ?

ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ
କଣ ଇଶ୍ଵର ବିଚାଳ
ହେଲେ କି?

ମୁହେଁ, ଇଶ୍ଵର
ବିଫଳ ହୋଇନାହାନ୍ତି ।
ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ କୌଣସି
ପ୍ରକାର ଭାବରେ ଭୁଲ
କରିନଥିଲେ । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ
ସବୁବେଳେ ଜାଣିଥିଲେ
ଯେ ସେ ଦୁଷ୍ଟ ମାନଙ୍କ
ଦ୍ଵାରା ମୃତ୍ୟୁର ସମ୍ମୁଖିନ
ହେବେ ।

ଏପରି କି
ଯେତେବେଳେ
ପାଶୁପାଞ୍ଚ
ଛୋଟଥିଲେ,
ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ନାମକ
ଏକ ବୃକ୍ଷ ବ୍ୟକ୍ତି
ଏହି ବିଷୟକୁ
ନେଇ ମରିଯିବାକୁ
କହିଥିଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କୁ
ମରଣର
କଞ୍ଚିଦିନ ଆଗରୁ,
ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଏକ
ପାତ୍ରରେ ବହୁମୂଲ୍ୟ
ସୁଗନ୍ଧି ତୈଳ ଘେନି
ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆସି
ତାହାଙ୍କ ପାଦରେ ଢାଳିଲା ।

କିନ୍ତୁ

ତାହା ଦେଖି

ଶିଶ୍ୟମାନେ

ଅଭିଯୋଗ କରି

କହିଲେ ସେ ନିଜ

ସମ୍ପତ୍ତି ଅପବନ

କରିଅଛି ସେଥିରେ

ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟ କହିଲେ

ସେ ମୋ ପ୍ରତି ଭଉଁସ କାର୍ଯ୍ୟ

କରିଅଛି । ସେ ମୋହର ସମାଧି

ନିମନ୍ତେ ଏହା କରିଅଛି । କି ଅଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥା !

ଏହାପରେ, ବାରଜଣ ଶିଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ

ଯିହୁଦା ନାମକ ଜଣେ ଶିଶ୍ୟ

ତିରିଶ ଗୋଟି ରୈସ୍ୟମୁଦ୍ରା

ନିମନ୍ତେ ପାଶୁଙ୍କୁ

ଧରାଇବା

ପାଇଁ ପ୍ରଧାନ

ପାତକଙ୍କୁ

ନିକଟରେ

ସମ୍ମତ

ହେଲେ ।

ସିଦ୍ଧୁଦି ମାନଙ୍କ ନିସ୍ତାର
ପର୍ବରେ ଯାଶୁ ଥାପଣା
ଶିଶ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ
ଶେଷ ଭୋଜନ କଲେ ।

ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ
ବିଷୟ ଏବଂ ପ୍ରତିଜ୍ଞା, ଯାହା
ଇଶ୍ଵର ଆପଣା ଭୟକାରି
ମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କରିବାକୁ
ପାଉଛନ୍ତି ତାହା ଜଣାଇଲେ ।

ପୀଣ୍ଡ ରୋଗି ଓ
ଦ୍ରାଘାରସ ଶିଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ଦେଇ କହିଲେ ନିଅ
ଭୋଜନ ଏବଂ
ପାନକର ।

ଏହିସମସ୍ତ ବିଷୟ

ସେମାନଙ୍କ ସ୍ମରଣ କରାଇବା

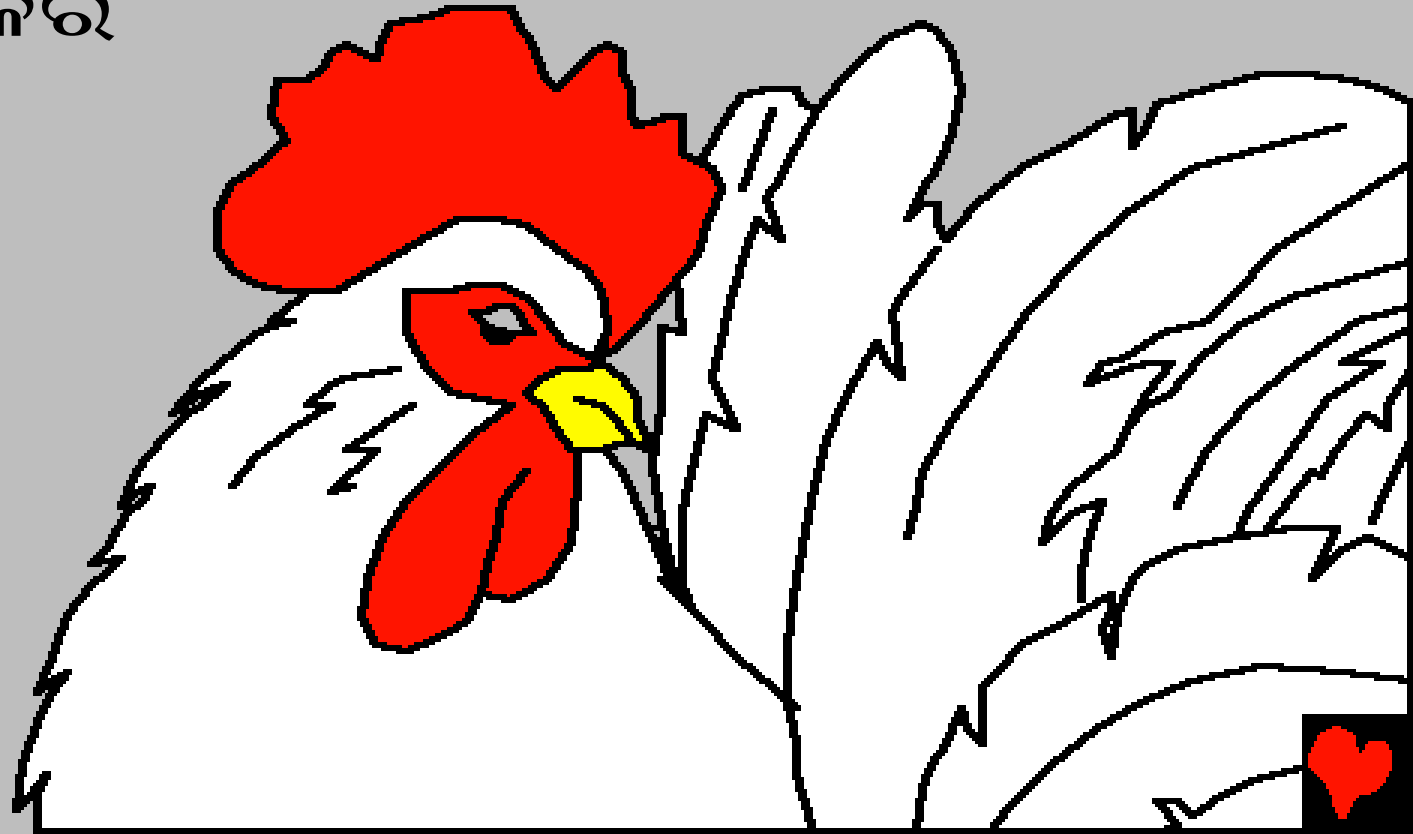
ନିମନ୍ତେ ଯେ ତାଙ୍କର ଶରୀର

ଓ ରକ୍ତ ଅନେକଙ୍କ ପାପକ୍ଷମା

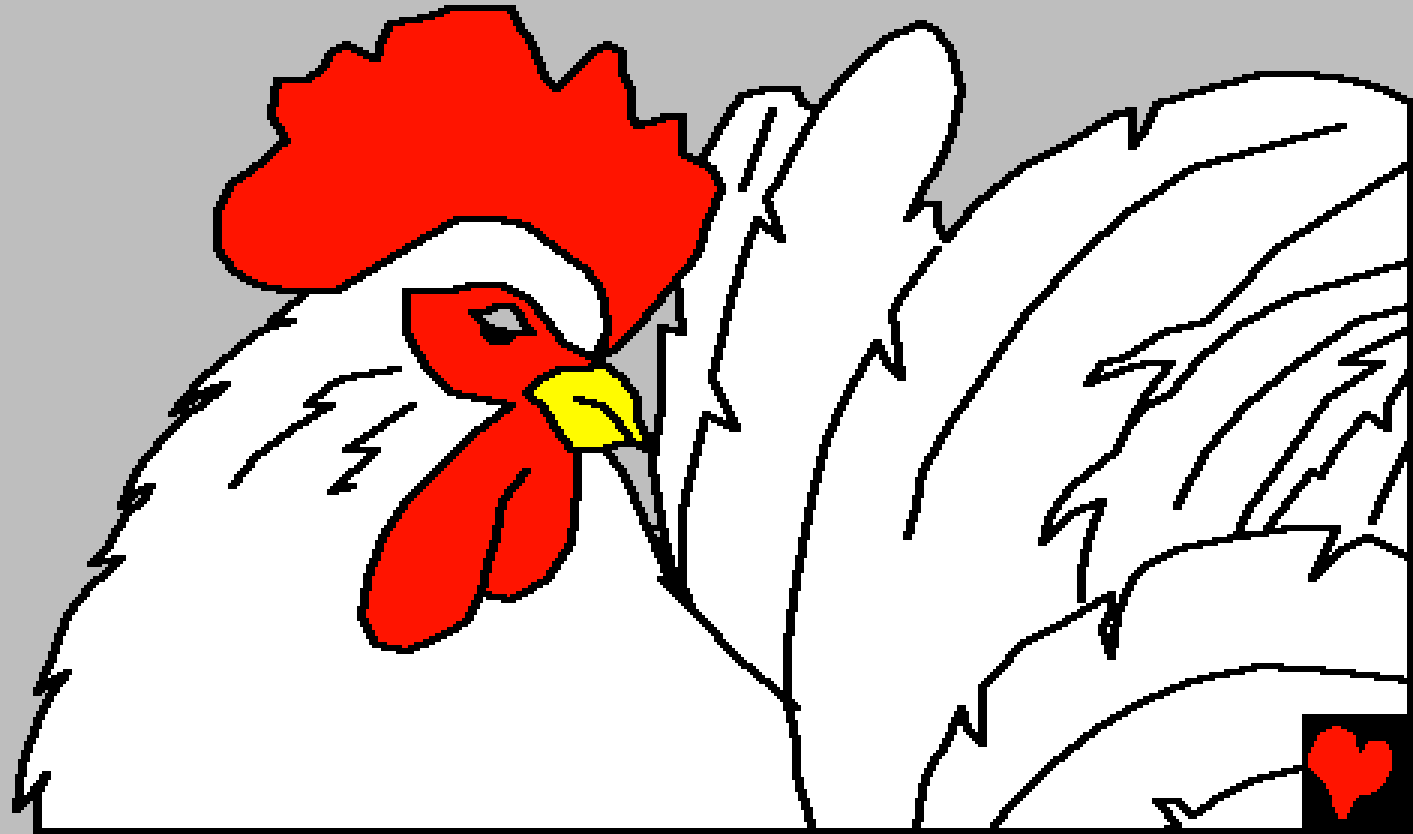
ନିମନ୍ତେ ଦିଆ ଯାଇଅଛି ।

ଯାଶୁ ଥାପଣା ଶିଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଥାପଣାର
ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କାତ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ
ମତେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ । ଥାମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ
କେବେହେଁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ନାହିଁ ।
ପିତର ଜିଦ୍‌କରି
କହିଲେ ।

ଯାଶୁ କହିଲେ ଏହି ରାତି କୁକୁଡ଼ା ଡାକିବା ପୂର୍ବରୁ
ତୁମ୍ଭେ ଥାମ୍ବୁକୁ ଚିନ୍ତିଧର ଅସ୍ତ୍ରକାର କରିବ ।

ସେହି ରାତ୍ରିରେ,
ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ
ଗେଥ୍‌ଶିମାନୀ
ଉଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିବାକୁ ଗଲେ ।
ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ
ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟ ଥିଲେ
ସମସ୍ତେ ନିଦ୍ରିତ
ହୋଇପଡ଼ିଲେ ।

ଯାଗୁଣୀଙ୍କୁ ପୂର୍ଯ୍ୟନା
କରି କହିଲେ
ହେ ମୋର ପିତା
ଯଦି ହୋଇପାରେ,
ତେବେ ଏହି
ପାନପାତ୍ର ମୋଠାରୁ
ଦୂର ହେଉ, ତଥାପି
ମୋହର ଇଚ୍ଛା ମୁହେଁ
ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର ହେଉ ।

ସ୍ନେହକ୍ଷଣି ଯିଦୁଦା ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ
ସହିତ ସ୍ନେହି ଭବ୍ୟମାନକୁ ଆସିଲେ ।
କିନ୍ତୁ ସେ ସ୍ନେହମାନଙ୍କୁ ବାଧା
ଦେଲେନାହିଁ । ପିତର
ଖଣ୍ଡା ବାହର କରି
ମହାଯାଜକଙ୍କ
ଦାସକୁ ଆଘାତ
କରି ତାହାର କାନ
କାଟିପକାଇଲେ ।

ତତ୍ ପରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦାସର

କାନକୁ ସ୍ପର୍ଶକରି ସୁସ୍ଥକଲେ ।

ଶତ ଦୁସ୍ତରେ ସେ ଧରା ହେବା

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଯୋଜନାବୋଲି

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜାଣିଥିଲେ ।

ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମହାଯାଜକଙ୍କ ନିକଟକୁ
ଘେନିଗଲେ । ସେଠାରେ ଯିହୁଦୀର ପ୍ରଧାନ

ଯାଜକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ
ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦେଇ
ବୋଲି କହିଲେ ।

ସ୍ନେହସମୟରେ ପିତର ଦାସମାନଙ୍କର ଅଗ୍ନି
ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଛିଡ଼ାହୋଇ ଦେଖୁଥିଲେ । ତିନିଧର

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକମାନେ

ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ

ତୁମ୍ଭେ ଗାଲିଲୀୟ

ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ

ଯୀଶୁଙ୍କୁ

ସଂଜ୍ଞରେ

ଥିଲ ।

କିନ୍ତୁ ତିନିଧର ପିତର ଏହାକୁ ଅସ୍ଥିକାର କଲେ,

ସେ ଅଭିଶାପ ଦେଇ ରାଣ ମଧ୍ୟ

ପକାଇଲେ । ଯେପରି

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପିତରଙ୍କୁ

କହିଥିଲେ ।

କାକ...କୋ...କୋ...

ସେହିକ୍ଷଣି କୁକୁଡ଼ା
ଡାକିଲା । ପିତରଙ୍କୁ ଏହା
ଏକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱର
ପରି ଲାଗିଲା, ପୁଣି ପିତରଙ୍କର
ମନରେ ପଡ଼ିଲା, ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ
କଥାକୁ ମନେ ପକାଇ
ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇ ରୋଦନ କଲେ ।

ସିଦ୍ଧୁଦା ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଦୁଃଖିତ ଥିଲେ । ସେ
ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଯାଶୁ
ନିର୍ଦୋଷ ଓ ନିଃସ୍ଵାଧି
ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ।

ସିଦ୍ଧୁଦା ସେହି ତିରିଶଗୋଟି
ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ
ମାନଙ୍କ ନକଟକୁ ଘେନିଗଲେ
କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହା
ଗ୍ରହଣ କଲେ
ନାହିଁ ।

ସିନ୍ଧୁବା ସ୍ନେହ ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା
ଗୁଡ଼ାକ ମନ୍ଦିର ଭିତରେ
ଫୋପାଡ଼ିଦେଇ ଚାଲିଗଲା,
ପୁଣି ବାହାରକୁ ଯାଇ
ଆପଣାକୁ ଫାଶୀ
ଦେଲେ ।

ଇତିମଧ୍ୟରେ
ଯାଜକମାନେ
ଯୀଶୁଙ୍କୁ ରୋପିତ
ଶାସନ କର୍ତ୍ତା
ପିଲାତଙ୍କୁ ନିକଟକୁ
ଘେନିଗଲେ ।

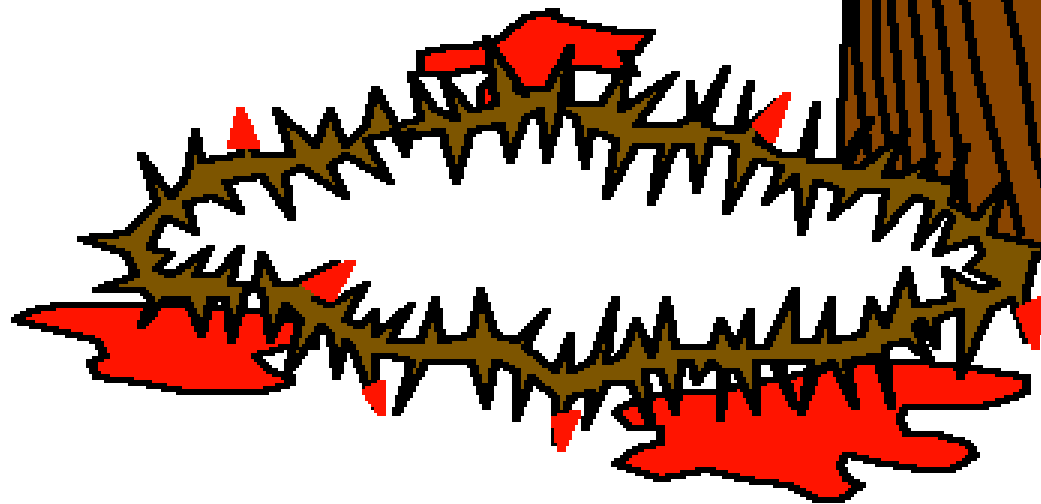

ପିଲାତ କହିଲେ ଥାନ୍ତେ ଏହି
ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ଅପରାଧ
ପାଇନାହିଁ । ଲୋକମାନେ

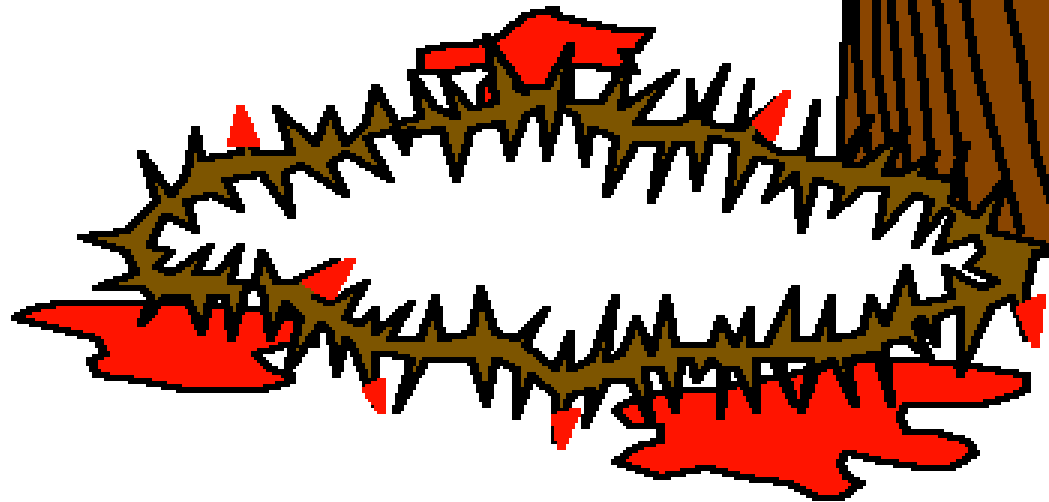
ଚିନ୍ତା କର
କହିଲେ ପୀଶୁଙ୍କୁ
କୃଷ୍ଣରେ ଚଢ଼ାଅ,
କୃଷ୍ଣରେ ଚଢ଼ାଅ ।

ଶେଷରେ ପିଲାଟ ଯାଶୁକୁ
କୃଷ୍ଣରେ ହୃତ ହେବା ନିମନ୍ତେ
ସମର୍ପଣ କଲେ । ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟପ୍ରାପ୍ତ
ଯାଶୁକୁ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିଲେ,
ମୁଁହରେ ଛେପ ପକାଇଲେ, ଓ
କୋରଡ଼ା ପ୍ରହାର କଲେ ।

ସେମାନେ କଣ୍ଠାର ଗୋଟିଏ
ମୁକୁଟ ତିଆରି କଲେ ଥାଉ
ତାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ପିନ୍ଧାଇଲେ ।
ତାହାପରେ ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ
କଣ୍ଠାର ମେଘ ଦେଇ କୃଷ୍ଣରେ
ଚଢ଼ାଇଲେ ।

ଯାଶୁ ଏହି ପ୍ରକାର ଭାବେ ମୃତୁବରଣ କରିବେ
ତାହା ଆଗରୁ ଜାଣିଥିଲେ । ଏହାପର୍ଯ୍ୟ ସେ

ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ତାହାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ
ଅନେକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏବଂ
ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କୁ
ନିର୍ଭର କରେ ସେ
ସମସ୍ତଙ୍କର ପାପ କ୍ଷମା
ହୋଇପାରିବ ।

ପୁଲଜଣ ଡକାୟତ ଯାଶୁଙ୍କ ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ
କୃଣରେ ଚଢ଼ାଗଲେ । ଜଣେ ଯେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ

କରି ଯାଶୁଙ୍କୁ ସହିତ
ପାରଦେଶକୁ
ଗଲେ । ଆଉଜେଣେ
ଯାଇପାରିଲେ ନାହିଁ ।

ଦୁଃଖ ଭୋଗର କିଛି
ଘଣ୍ଟାପରେ । । ସମାପ୍ତ
ହେଲା । । କହି
ଯାଉଁଶୁଣୁ
ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ
କଲେ ।

ଆଉ ତାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ
ସମାପ୍ତ ହେଲା ।

ତାହାଙ୍କର ବନ୍ଧୁମାନେ
ପାଶୁଖୁଆକୁ ଏକ
ସ୍ତବ୍ଧ କବରରେ
ସମାଧି ଦେଲେ ।

ଯାଶୁକୁ ସମାଧି ଦେଲା ପରେ
ରୋମିଶ୍ ସୌନ୍ଦ୍ୟପ୍ରାନ୍ତେ
ସମାଧି ଦ୍ଵାର ଶକ୍ତିଏ
ବଡ଼ ପଥର ଘୋଡ଼ାଇ
ଦେଇ ପହଂରା
ଦେଲେ, ...

... ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହାଦ୍ୱାରା
କେହି ଭିତରକୁ ଯିବା
କିମ୍ବା ଭିତରୁ
ବାହାରକୁ
ଆସିପାରିବେ
ନାହିଁ ।

ଏହା ଯଦି କାହାଣୀ ର ଅନ୍ତିମ
ହୋଇଥାନ୍ତା ତେବେ କି
ପ୍ରକାର ଦୁଃଖ
ହୋଇଥାନ୍ତା
କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ଵର

ଏକ
ଆଲୋକିକ
କାର୍ଯ୍ୟକଲେ ।

ପାଗୁଣୀଙ୍କୁ
ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇ
ରହିଲେ
ନାହିଁ ।

ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିବସର
ପୂଜାତରେ ଯୀଶୁଙ୍କର
ଶିଶ୍ୟମାନେ ପଥରକୁ
ସମାଧିର ଦୂରରେ
ଧିକାର
ଦେଖିଲେ ।

ଯେତବେଳେ ସେମାନେ
ଭିତରକୁ ଥରାଇଲେ,
ସେଠାରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ
ନଥିଲେ ।

ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ସମାଧୀରେ ରହି
କୁନ୍ଦନ କରୁଥିଲେ ।

ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ
ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦରେ
ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଯୀଶୁଙ୍କ
ଶିଶ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ
କହିବାକୁ ଗଲା ।

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜୀବିତ ଅଟନ୍ତି ଥାଇ
ସେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠିଅଛନ୍ତି ।

ଶୀଘ୍ର ଯାଶୁଶ୍ରୀଙ୍କୁ ଆପଣା ଶିଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ସାକ୍ଷାତ କରି ଆପଣାତ କଣ୍ଠାବିନ୍ଦା ଦୁସ୍ତ
ଦେଖାଇଲେ । ଏହା ସତ୍ୟ ଥିଲା ଯେ
ଯାଶୁଶ୍ରୀଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ ଅଟନ୍ତି ।

ସେ ପିତରଈଁ କ୍ଷମା ଦେଲେ ଓ ଆପଣାର
ବିଷୟ ସମସ୍ତଈଁ କହିବା ନିମନ୍ତେ
ଶିଷ୍ୟମାନଈଁ କହିଲେ । ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟ
ଯେଉଁଠାରୁ ସେହି ଶ୍ରୀଷ୍ଟମାତ୍ର ଦିନରେ
ଆସିଥିଲେ ପୁନର୍ବାର ସେ ସେହି
ସ୍ଥାନକୁ ଫେରିଗଲେ ।

ପୁଅମ ପୁନରଥାନ

ବାଇବଲ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟରୁ ଏକ କହାଣୀ

ରୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଯାଇଅଛି

ମାଧିଉ ୨୭-୨୮, ଲୁକ ୨୨-୨୪, ଯୋହନ ୧୩-୨୧

"ତୁମ୍ଭ ପ୍ରଦେଶର ଶବ୍ଦ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରିବ ।"

ଗୀତମଂହିତା ୧୧୯ : ୧୩୦

ସମାପ୍ତି

ଏହି ବାଇବଲ୍ କହାଣୀ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଷୟରେ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହେ, ଯିଏ କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି
ଏବଂ ସେହି ଇଶ୍ଵର ଚାହାଁନ୍ତି ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣ ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛୁ ତାହା ଇଶ୍ଵର ଜାଣନ୍ତି, ଯାହାକୁ
ଇଶ୍ଵର କହନ୍ତି ପାପ । ଆଉ ପାପର ବେତନ ହେଉଛି ମୃତ୍ୟୁ,
କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଏଡ଼େ ପ୍ରେମକଲେ ଯେ, ଆପଣା ଅଦ୍ଵିତୀୟ
ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜଗତକୁ ପଠାଇଲେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ସକାଶୁ ସେ
କୃଣ ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ପୁନର୍ବାର ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ
ଜୀବନକୁ ଫେରିଲେ, ଆଉ ସେ ସର୍ଗ ଗୃହକୁ ଗମନ କଲେ ।
ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କର ଆଉ ନିଜର ପାପ
କ୍ଷମା ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ପଢ଼ାର, ଆଉ ସେ ନିଶ୍ଚୟ କ୍ଷମା କରିବେ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଆସିବେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭଠାରେ ବାସ କରିବେ ଆଉ
ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କଠାରେ ଚିର କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାସ କରିବ ।

ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଏହା ହିଁ ସତ୍ୟବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କର,

ତହିଁରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ:

ପ୍ରିୟର ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ କି ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ଇଶ୍ୱର

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟ ରୂପ ଧାରଣ କରି, ମୋ କରିପାରିବି

ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି ।

ମୁଁ ମଧ୍ୟ ନୂତନ ଜୀବନ ଧାରଣ କରିପାରିବି, ଆଉ ସେହି

ଦିନ ଠାରୁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଚିରକାଳ ରହିବି । ତୁମ୍ଭରି

ଆଜ୍ଞାକାରି ସନ୍ତାନ ଓ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ବଞ୍ଚିବାକୁ

ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ଆମେନ୍ ।

ବାଇବଲ୍ ଅଧ୍ୟାୟନ କରନ୍ତୁ ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ

ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସହିତ କଥୋପକଥନ କୁଅନ୍ତୁ ।

ଯୋହନ ୩:୧୭

